

Број: Т18 0 КТРЗ 0012529 19
Брчко, 12. новембар 2019. године

**ОСНОВНИ СУД
БРЧКО ДИСТРИКТ БИХ**

На основу члана 35. став (2) тачка и) и члана 226. став (1) Закона о кривичном поступку Брчко дистрикт БиХ, подижемо:

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

ЋУРГУЗ ПАНТЕЛИЈЕ ... рођен ... 1958. године у мјесту Побрђани, опћина Босанска Дубица ...

СЛИЈЕПЧЕВИЋ ЖЕЉКА ... рођен ... 1965. године у мјесту Босанска Дубица ...

Што су:

У вријеме оружаног сукоба између Војске Републике Српске и Хрватског вијећа одбране, на подручју опћине Брчко, у септембру 1994.године, као припадници 11. Козарско – Дубичке бригаде Војске Републике Српске, и то Ћургуз Пантелија, као начелник штаба бригадеа Слијепчевић Жељко, као референт Органа безбједности, поступали супротно правилима међународног хуманитарног права, те противно члану 3. став (1) тачка а) Женевске конвенције о поступању са ратним заробљеницима од 12.аугуста 1949.године, према ратном заробљенику у односу на ког се у свакој прилици мора поступати човјечно, свјесни радње коју су намјеравали подузети, што су и хтјели, вршили насиље против живота и тијела, окрутно поступање и мучење, па су тако:

У септембру 1994.године, у мјесту Крепшић, опћина Брчко, након што је С. И., звани ..., као припадник 106 бригаде Хрватског вијећа одбране Орашје, приликом преласка борбене линије из правца Орашја према Брчком, опажен од стране припадника Војске Републике Српске и лишен слободе, те спроведен у мјесто Крепшић, гдје је затворен и везан у просторијама помоћног објекта куће власништво А.Ј., у периоду заточеништва које је трајало од 25 до 30 дана, С.И. више пута изводили у сусједни стамбени објект који је 11. Козарско-Дубичка бригада користила као просторије своје команде, те га држали везаног и испитивали о томе ко је он, да ли је вршио злочине према српском становништву, да ли је убио одређене особе и мртва тијела силовао, при чему је И. потврдио да је припадник 106 бригаде Хрватског вијећа одбране Орашје, те да је био припадник и 108 бригаде Хрватског вијећа одбране Брчко - Равне, те говорио да о злочинима не зна ништа, да је био обичан војник, при којем испитивању су И. физички злостављали на начин да су му отвореним и затвореним шакама, те ногама, наносили ударце по лицу и тијелу, што су чинили све док И. није изјавио да је починио злочине, а које злостављање су понављали више пута у период док је био заточен, те тако нечовјечно поступали вршећи насиље, те наносили велике патње и повреде тјелесног интегритета, што је код С.И. у кључној мјери утицало на развој трајног поремећаја личности,

дакле, као саизвршиоци кршећи правила међународног права вршили мучење, нечовјечно поступање и наношење великих патњи и повреде тјелесног интегритета према ратном заробљенику,

чиме би починили кривично дјело – Ратни злочин против ратних заробљеника – из члана 144. у вези са чланом 22. Кривичног закона СФРЈ.

Предузимање радњи кривичног гоњења према одређеној особи не значи да је та особа заиста и одговорна за почињење кривичног дјела. Према принципу пресумпције невиности, свако се сматра невиним за кривично дјело док се правоснажном пресудом не утврди његова кривица.
